

ærede Minister om at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, saa at der ved tredje Behandling kan foretages en Omredaktion af den Bestemmelse, som Ændringsforslag Nr. 16 vil indføje i § 12. Jeg er ganske sikker paa, at enhver, der interesserer sig for, at det her omhandlede Forhold med Hensyn til Erhvervelse af Forsørgelsesret ikke forrykkes, og som ved, hvor meget dette betyder for mange Mennesker, vil give mig Medhold i, at den Redaktion, der her er bragt i Forslag, ikke er heldig. Hvad der forstaaes ved hvilende Forsørgelsesret, er noget omtvisteligt, det ved jeg nok. Jeg har i Løbet af Eftermiddagen talt med Medlemmer her i Salen, som har en anden Opfattelse af „hvilende Forsørgelsesret“, end jeg har; men lad mig pege paa, at vi f. Eks. i Hjelpekasserne i høj Grad anvender den hvilende Forsørgelsesret og praktiserer den paa den Maade, som ogsaa er i Overensstemmelse med Hjelpekasseloven, at saa snart en Person eller en Familie har faaet 15 Kr. i Hjælp, udskydes hans eller hendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i den Kommune, i hvilken vedkommende bor, i 3 Maaneder. Og det praktiseres rundt om i Landet paa den Maade — ikke alle Steder, men mange Steder —, at naar det er en Familie, man gerne vil være kvit, og som har lidt vanskeligt ved at klare sig, saa faar den disse 15 Kr. en 3—4 Gange om Aaret, og derved bliver Erhvervelsen af Forsørgelsesret stadig udskutt. Vi, der har med Forsørgelsesvæsenet at gøre, ved godt, hvorledes dette virker; det er den „hvilende Forsørgelsesret“, der virker under disse Omstændigheder, og det er dette Udtryk „hvilende Forsørgelsesret“, jeg nødig vil se anvendt her i Loven. Hensigten med mine Bemærkninger ved første Behandling var den, at naar en Mand tvangsudskrives, skal han, i det Tilfælde han vender tilbage til sin Kommune, have de 3 Maaneder, han har været borte, godskrevet, saaledes at det betragtes, som om han har været i Kommunen hele Tiden. Forholdet bliver naturligvis anderledes, for saa vidt han ikke vender tilbage; men jeg overlader til Udvalget og Ministeriet at finde ud af, hvorledes en Ændring i den Henseende skulde formes.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) har ved en Gennemgang af Forholdene tegnet Baggrunden for dette Lovforslag, en meget sort Baggrund, men sikkert ikke sortere malet af det ærede

Medlem, end rigtigt er. Jeg har tidligere, baade ved Lovforslagets Fremsettelse og ved andre Lejligheder, gjort opmærksom paa, at det, vi gik ind i, hvis Krigen fortsattes, vilde være en Tid, hvor man kun med Opbyden af alle forenede Kræfter vilde være i Stand til at hindre fuldkommen Nødstilstand i Landet. Denne Baggrund er det jo ogsaa, der forklarer baade Lovforslagets særegne Karakter, og at alle Partier her kunne slutte sig sammen om dets Tanker, og at alle Partier og Indenrigsministeren har kunnet enes om Ændringsforslagene til det.

Med Hensyn til disse Ændringsforslag kan jeg henholde mig til Ordførers (Hauge) Gennemgang, men jeg mener at burde takke Udvalget, fordi det i Forstaaelse af Lovforslagets Vigtighed har villet benytte en for os alle nødvendig Ferietid til at arbejde med denne Sag. Jeg skal altsaa ikke komme ind paa disse Ændringsforslag, hvorom alle har været enige, men skal kun et Øjeblik dvæle ved de Spørgsmaal, som er fremhævede af forskellige Medlemmer i Forbindelse med dem, og Spørgsmaal, om hvilke der har været bebudet Ændringsforslag, som ikke er blevet til noget. Jeg vil dog forudskikke den Bemærkning, at jeg ganske kan tiltræde den Udtalelse, som det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) fremsatte, at alle Bestræbelser maa gaa ud paa, at den med denne Lov tilsigtede Virkning tilvejebringes ved frivillig Medvirkning fra de forskellige Faktorer, som her er paakaldte. Jeg fremhævede dette ved Lovforslagets Fremsettelse og benytter gerne Lejligheden til paa ny at understrege det.

Det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) fremdrog et enkelt Spørgsmaal, som ogsaa det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) i en lidt anden Form kom ind paa, nemlig det vanskelige Spørgsmaal om den eventuelle Fastsættelse af Arbejdslønnen i Tilfælde af, at Arbejdere maatte udskrives. Alle har her tiltraadt Lovforslagets Formulering, som jo gaar ud paa, at Lønnen maa fastsættes efter Forhandling med de paagældende Hovedorganisationer, eventuelt med Tilkaldelse af Statens Forligsmand i Arbejdsstridigheder. Alle har erkendt, at dette var den Maade, hvorpaa man maatte gaa frem; men man har peget paa faktiske Vanskeligheder, som vilde melde sig ved Fastsættelsen af Prisen. Det ærede Medlem fra Verringe har nævnt, at det var meget lidet ønskeligt, om Folk fik det Indtryk, at man